

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 05/04/2017

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Αριθμός απόφασης: 906

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας: 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333267
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@n3.syzefxis.gov.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30-8-2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1-9-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 07/12/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ΑΦΜ:, κατά της υπ' αριθ./.....2016 πράξης επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 § 12 του ν. 1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ./.....2016 πράξη επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 § 12 του ν.1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006 των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 07/12/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ:, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./.....2016 πράξη επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 του ν.1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα χρηματική κύρωση ποσού 1.140,06€, λόγω λήψης τριών (-3-) πλαστών και εικονικών φορολογικών στοιχείων που αφορούν συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 6.000,30€ πλέον ΦΠΑ 1.140,06€ ως κάτωθι:

α/α	Είδος Φορολογικού Στοιχείου	Αριθμός	Ημερ/νία	Προμηθευτής	Α.Φ.Μ.	Καθαρή Αξία	ΦΠΑ 19%	ΣΥΝΟΛΟ
1	ΔΑ-ΤΠ	369	24/11/06			4.050,00	769,50	4.819,50
2	ΔΑ-ΤΠ	362	23/11/06			950,30	180,56	1.130,86
3	ΤΠΥ	579	22/12/06			1.000,00	190,00	1.190,00
ΣΥΝΟΛΑ						6.000,30	1.140,06	7.140,36

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση της προαναφερθείσας πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Άρνηση εικονικότητας της συναλλαγής. Οι συναλλαγές ήταν πραγματικές.
2. Έλλειψη κινήτρου για λήψη εικονικών τιμολογίων λόγω μη ουσιαστικής διαφοροποίησης των οικονομικών αποτελεσμάτων.
3. Η εκδότρια των στοιχείων Ο.Ε. ήταν υπαρκτό φορολογικά πρόσωπο.
4. Παραγραφή της ελεγχόμενης χρήσης.

Ως προς τον 1^ο και 2^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 3 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «Θεωρείται ως πλαστό και το φορολογικό στοιχείο που έχει διατηρηθεί ή σφραγιστεί με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς να έχει καταχωρηθεί και όταν το περιεχόμενο και τα λοιπά στοιχεία του πρωτότυπου ή αντίτυπου αυτού είναι διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στέλεχος του ίδιου στοιχείου. Θεωρείται επίσης ως πλαστό το φορολογικό στοιχείο και όταν το περιεχόμενο και τα λοιπά στοιχεία

του πρωτότυπου ή αντίτυπου αυτού είναι διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στέλεχος του ιδίου στοιχείου».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 4 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται...».

Επειδή, το άρθρο 66 παρ. 5 του ν. 4174/2013, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν.4337/2015, ορίζει ότι: «...Θεωρείται ως πλαστό και το φορολογικό στοιχείο που έχει διατηρηθεί ή σφραγιστεί με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς να έχει καταχωριστεί στα οικεία βιβλία της αρμόδιας φορολογικής αρχής σχετική πράξη θεώρησής του και εφόσον η μη καταχώριση τελεί σε γνώση του υπόχρεου για τη θεώρηση του φορολογικού στοιχείου. ... Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται....», δίχως να μεταβάλλεται, τυπικά και ουσιαστικά για την προκειμένη περίπτωση, η πρόθεση του νομοθέτη ως προς τον εννοιολογικό προσδιορισμό του πλαστού και εικονικού φορολογικού στοιχείου.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 9 του ΠΔ 186/1992: «Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, περαιτέρω, κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων ΚΒΣ, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο) (ΣτΕ 505/2012, 4037-4039/2011 7μ., 1498/2011, 3528, 1184/2010, 2079/2009, 629/2008, 1653, 552, 547, 347/2006, 1219, 511/2005).

Επειδή, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα έλαβε και καταχώρησε στα τηρούμενα βιβλία της τρία (-3-) φορολογικά στοιχεία, συνολικής καθαρής αξίας 6.000,30€ πλέον ΦΠΑ 1.140,06€.

Επειδή, από τα διαλαμβανόμενα στην από 12/02/2016 έκθεση ελέγχου του ... Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου, οι διαπιστώσεις και το πόρισμα της οποίας αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα και παρακολούθημα της από 08/11/2016 έκθεσης ελέγχου Κ.Β.Σ. της Δ.Ο.Υ., θεμελιώνεται και αποδεικνύεται πλήρως τόσο η εικονικότητα των συναλλαγών των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων που έλαβε η προσφεύγουσα όσο και η πλαστότητα αυτών για τους κάτωθι λόγους:

1. Όλα τα φορολογικά στοιχεία της εκδότριας επιχείρησης «.....» έχουν εκδοθεί από μη νόμιμο φορολογικό μηχανισμό.
2. Η εκδότρια επιχείρηση, ενώ είχε μηδαμινές αγορές και έξοδα, εμφανίζεται από διασταυρώσεις τρίτων να πραγματοποιεί υπέρογκες πωλήσεις.
3. Η εκδότρια επιχείρηση δεν απασχόλησε προσωπικό.
4. Η εκδότρια επιχείρηση δε διέθετε μεταφορικά μέσα για τη διακίνηση των εμπορευμάτων.

5. Οι φορτωτικές που εκδόθηκαν από μεταφορικές επιχειρήσεις για τη διακίνηση εμπορευμάτων της εκδότριας επιχείρησης είναι πλαστές και εικονικές.
6. Η εκδότρια επιχείρηση δεν εκπλήρωσε τις φορολογικές της υποχρεώσεις ως προς την υποβολή δηλώσεων (εισοδήματος, ΦΠΑ, συγκεντρωτικών καταστάσεων κ.λπ.).
7. Η περιγραφή στα εκδοθέντα παραστατικά των πωλούμενων εμπορευμάτων και των υπηρεσιών που παρείχε η εκδότρια επιχείρηση δε συνάδουν με τη δραστηριότητα που αυτή έχει δηλώσει.

Επειδή, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα επίδικα φορολογικά στοιχεία (τιμολόγια – δελτία αποστολής και τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών) που έλαβε η προσφεύγουσα είναι πλαστά και εικονικά για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους.

Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί πραγματικών συναλλαγών και έλλειψης κινήτρου για τη λήψη εικονικών απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Ως προς τον 3^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, στο άρθρο 8§12 του ν. 1882/23.3.1990 ορίζεται ότι: «*όποιος αποδέχεται πλαστά ή εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο φορολογικό στοιχείο, με σκοπό την απόκρυψη φορολογητέας ύλης και την έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας που αναγράφεται στα στοιχεία αυτά από το φόρο που αναλογεί στις ενεργούμενες από αυτόν πράξεις παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, εκτός των άλλων κυρώσεων υποχρεούται και στην απόδοση στο Δημόσιο του φόρου προστιθέμενης αξίας αυτού, εφ' όσον δεν αποδόθηκε για οποιονδήποτε λόγο από τον εκδότη των στοιχείων*».

Επειδή, στην 1055500/4600/0009^Α/ΠΟΛ.1165/26-7-1990 του Υπουργείου Οικονομικών ορίζεται ότι: «*....η αληθινή ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 8 του Ν. 1882/1990, είναι ότι μόνο στην περίπτωση των εικονικών τιμολογίων (και όχι των πλαστών φορολογικών στοιχείων, στα οποία την ευθύνη την φέρει ο εκδότης) ευθύνεται και ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου, οπότε εάν δεν έχει αποδοθεί στο Δημόσιο Φ.Π.Α. από τον εκδότη και δεν υπάρχει δυνατότητα να βεβαιωθεί, γιατί ο εκδότης είναι ανύπαρκτο πρόσωπο, τότε θα καταλογίζεται ο Φ.Π.Α. σε βάρος του λήπτη του φορολογικού στοιχείου. Αντίθετα στη περίπτωση πλαστών φορολογικών στοιχείων την ευθύνη την φέρει ο εκδότης. Για να επιρρίψουμε ευθύνη και στον λήπτη χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, γιατί αυτός δεν είναι δυνατόν να γνωρίζει εάν είναι πλαστό ή όχι το φορολογικό στοιχείο και επομένως δεν ευθύνεται για τις ενέργειες του εκδότη*».

Επειδή, σύμφωνα με την διοικητική λύση που έχει δοθεί με το αριθμ. Π06953/1762/ΔΕ-Α/28-11-2003 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών: «*....«σχετικά με την υποχρέωση του λήπτη εικονικών φορολογικών στοιχείων για απόδοση στο Δημόσιο του Φ.Π.Α. που αναλογεί στα στοιχεία αυτά, λόγω μη απόδοσης από την εκδότρια επιχείρηση (σχετ. γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.86/2001- εγκ. ΠΟΛ. 1226/2001 και ΠΟΛ. 1249/1992),η παραπάνω υποχρέωση για το λήπτη πλαστών ή*

εικονικών στοιχείων, ισχύει μόνο στις περιπτώσεις που αποδεικνύεται ότι ο φερόμενος ως εκδότης είναι ανύπαρκτος και συγχρόνως δεν υφίστανται αποδεικτικά στοιχεία για τον υποκρυπτόμενο πραγματικό εκδότη, δεδομένου ότι σε περίπτωση που ο εκδότης είναι υπαρκτό πρόσωπο ή ανύπαρκτο, πλην όμως υφίσταται αποδεδειγμένα υποκρυπτόμενος εκδότης, τότε υπάρχει ευχέρεια και υποχρέωση καταλογισμού του αναλογούντος Φ.Π.Α. σε βάρος τους, κατά περίπτωση».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση επιβλήθηκε στη χρήση 2006 σε βάρος της προσφεύγουσας - λήπτριας φορολογικών στοιχείων εκδόσεως «.....» – Α.Φ.Μ. ειδική χρηματική κύρωση της παραγράφου 12 του άρθρου 8 του ν.1882/1990, ενώ πρόκειται για υπαρκτό εκδότη (ενδεικτικά αναφέρεται, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι: α) τη διαχείρισή της ανέλαβε ο , β) Είχε μηδαμινές αγορές και έξοδα, γ) έγινε η μεταφορά της έδρας από την – στην οδό στο Δήμο δ) η εκδότρια επιχείρηση είναι φορολογικά ανύπαρκτη.....) και η αρμόδια φορολογική αρχή υποχρεούται να βεβαιώσει τον αναλογούντα στα εκδοθέντα φορολογικά στοιχεία Φ.Π.Α. και στη συνέχεια να επιδιώξει την είσπραξη των βεβαιωθέντων με την λήψη αναγκαστικών μέτρων διοικητικής εκτέλεσης.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός περί υπαρκτού φορολογικά προσώπου κρίνεται νόμω και ουσία βάσιμος.

Ως προς τον 4^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, το άρθρο 57 του ν. 2859/2000 ορίζει ότι: «1. Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της εκκαθαριστικής δήλωσης ή η προθεσμία για την υποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών για την εκκαθάριση και την απόδοση του επιστρεπτέου φόρου που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου. 2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον: α)..... γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.....».

Επειδή, το άρθρο 49 παρ. 3 του ν. 2859/2000 ορίζει ότι: «Πράξη προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου ΔΟΥ, μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή. Τα ανωτέρω ισχύουν και όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 5 ν. 2523/97 ρητά ορίζεται ότι: «οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από το υπ' αρ./...../12-02-2016 δελτίο πληροφοριών του ... Ειδικού Συνεργείου Ελέγχου και την επισυναπτόμενη σε αυτό έκθεση ελέγχου, που εστάλη στη Δ.Ο.Υ., προέκυψε ότι η επιχείρηση «.....» εξέδωσε προς την προσφεύγουσα τρία (-3-) πλαστά και εικονικά φορολογικά στοιχεία για ανύπαρκτες συναλλαγές. Οι εν λόγω διαπιστώσεις συνιστούν συμπληρωματικά στοιχεία υπό την έννοια των διατάξεων του άρθρου 49 παρ. 3 του Ν.2859/2000.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το δικαίωμα το Δημοσίου για έκδοση πράξης διορθωτικού προσδιορισμού και επιβολής προστίμων λόγω συμπληρωματικών (νέων) στοιχείων για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2006 – 31/12/2006 παραγράφεται οριστικά στις 31/12/2017 και κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραγραφής της ελεγχόμενης διαχειριστικής περιόδου απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της υπ' αριθ./07.12.2016 ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ: και την ακύρωση της υπ' αριθ./.....2016 πράξης επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 του ν.1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης – καταλογιζόμενη ειδική κύρωση με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ./.....2016 πράξη επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 Ν.1882/1990 της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006

	Βάσει ελέγχου	Βάσει της παρούσας απόφασης
Ειδική Χρηματική Κύρωση / Πρόστιμο	1.140,06€	0,00€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.